

Over the hill in Hollywood

Kim van der Meulen

Het moet voor Cameron Diaz even slikken geweest zijn, toen ze vorig jaar op 38-jarige leeftijd voor het eerst als moeder gecast werd in het drama *My Sister's Keeper*. Traditioneel betekent zo'n overstap in Hollywood maar één ding: je bent oud. Toch lijkt het tij het afgelopen decennium langzaam te keren.

De magische leeftijd van 40 betekende in Hollywood jarenlang een noodgedwongen carrièreswitch. Voor actrices, althans. Mannen kunnen zelfs jaren na hun pensioenleeftijd nog gecast worden als charmante womanizer. Zo werd Sean Connery als 69-jarige nog gecast als tegenspeler van de toen 30-jarige Catherine Zeta-Jones in *Entrapment* en speelde Michael Douglas op 54-jarige leeftijd de echtgenoot van Gwyneth Paltrow, destijds 26 jaar jong, in *A Perfect Murder*. Onderzoek van de Universiteit van Warwick toonde twee jaar geleden nog aan dat het seksisme van de filmindustrie ook in Europa bestaat: acteurs zouden ouder worden vaker als voordeel zien en gemiddeld een langere film-carrière hebben dan actrices. (Dean 2009) Conclusie: oudere vrouwen zijn feitelijk uitgespeeld in Hollywood.

Markt voor 'oude vrouwen'

Toch is het in werkelijkheid minder hopeloos dan het lijkt. Terwijl Nicole Kidman (43), Melanie Griffith (53) en Cher (64) de botoxspuit nog eens ter hand namen, is er in de afgelopen tien jaar namelijk een markt ontstaan voor actrices die de 40 gepasseerd zijn – en er ook zo uitzien. En die hoeven niet direct als 'oude vrouw' gecast te worden. Denk aan Sandra Bullock in *The Blind Side* of Meryl Streep in *The Devil Wears Prada*.

Het lijkt alsof de filmindustrie eindelijk inspeelt op een ouder wordend publiek, dat herkenning verwacht. Niet alleen wat betreft thematiek, maar ook qua cast. Een logische gedachte: zoals je levenslang fan blijft van de muziek uit je tienerjaren, zo blijf je ook houden van de acteurs die je rond die tijd bewonderde. Wie op z'n vijftiende fan was van Julia Roberts in *Pretty Woman*, is op z'n vijfendertigste vast ook nieuwsgierig naar haar rol in *Eat Pray Love*. En dat betekent niet dat er uitsluitend een ouder publiek op af komt. Zo is *Sex and the City* een ongekend succes bij vrouwen van 20 tot 50 jaar (SBS 2010) en worden Johnny Depp en George Clooney, beiden rond de 50, zo'n beetje jaarlijks uitgeroepen tot meest sexy man door zowel jonge lezeressen van *Cosmopolitan* als lezers van *People Magazine*.

Naast het casten van oudere acteurs durven producenten het de laatste jaren ook steeds meer aan om producties te maken die uitsluitend over ouderen gaan. De documentaire *Young@Heart*, die de voorbereidingen van een koor volgt waarvan de gemiddelde leeftijd 81 jaar is, werd in 2007 lovend ontvangen. In het drama

Kim van der Meulenis redacteur van *Boekman*

Another Year dat vorig jaar verscheen, stond een echtpaar van middelbare leeftijd centraal dat hun leven op orde probeerde te krijgen. En in *The Kids Are All Right* (nu in de bioscoop) spelen Julianne Moore en Annette Bening zelfs een ouder lesbisch koppel, dat in een midlifecrisis verzeild raakt. Maar wat het inspelen op vergrijzing van acteurs en publiek helemaal bijzonder maakt, is een specifiek genre dat hieruit is ontstaan: romantische komedies over ouderen.

Nieuw tijdperk

Daarmee zijn we officieel uit het *Golden Girls*-tijdperk gestapt. In films als *Something's Gotta Give* (2003) en *Letters to Juliet* (2010) zien we geen aandoenlijke of verbitterde oudjes, maar intelligente mannen en vrouwen, die nu eenmaal op latere leeftijd pas (of opnieuw) op zoek gaan naar de liefde van hun leven. Behalve de leeftijd van de hoofdrolspeler, en mogelijk die van de bezoeker, verandert er voor dit type film weinig aan de standaardeigenschappen van de *romkom*. De personages ontmoeten elkaar, overwinnen tegenslagen en problemen, en leven uiteindelijk lang en gelukkig.

De levensvatbaarheid van het genre bewijst Meryl Streep (61). In *Mamma Mia!* werd ze als alleenstaande moeder geconfronteerd met haar liefdesgeschiedenis en in *It's Complicated* schitterde ze onlangs als een gescheiden vrouw die een verhouding begint met haar ex-man. Beide films waren kassuccessen – eerstgenoemde film bracht wereldwijd zelfs 600 miljoen dollar op.

Dat 'reguliere' romantische komedies in aanpak niet veel van versies met oudere acteurs verschillen, bewijst ook de mate waarin seks (niet) voorkomt. Zoals puriteinse Amerikaanse komedies betaamt, zien we in *It's Complicated* slechts blote armen, terwijl Europese varianten het een stuk explicieter aanpakken. Zo volgt de Duitse regisseur Andreas Dresen in *Wolke 9* een bejaard verliefd stel letterlijk dicht op de huid en draait de Argentijnse film *Elsa y Fred* zelfs volledig om de behoefte aan seks op latere leeftijd. Daar zijn ze in Hollywood nog niet klaar voor. Maar met boegbeelden als Meryl Streep, Jack Nicholson en Julianne Moore in romantische komedies lijkt de filmindustrie de mogelijkheden van een ouder wordend publiek in ieder geval eindelijk in te zien.

Literatuur

Dean, D. (2009) *Age, gender and employment in Europe*. Coventry: University of Warwick. www.fia-actors.com/uploads/ENGLISH.pdf

SBS (2010) *Vrouwen blijven thuis voor Sex and the City-avond*. www.adverterenbijsbs.nl/2010/vrouwen-blijven-thuis-voor-sex-and-the-city-avond